

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petisors egyszer
9 kr., többszöri hirde-
tésnél 7 kr., Bélyegdij
30 kr.

Nyilttér petisora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Néhány szó a községi utaknak gyümölcsfákkal leendő beültetése tárgyában.

Mielőtt ezen szavaimnak fontosságát, észtertségét, hasznát és kiviteli módozatát kifejté-
ném, legyen szabad néhány szóban egyet más
földmívelő közönségünk viszonyaiból elmondanom.

Hazánk lakossága vajmi nagynehezen tud
megbarátkozni az iparral — s egyedül a föld-
ből vár mindent, a mire az életben szüksége
van. — De az emberiségnek folytonos szaporodá-
sa egy-egy családra, vagy egy-egy emberre
nézve csökkenti a termőföld s így a jövedelem
mennyiségét is.

Ezek mellett elő áll a közterhek szaporodá-
sa. — Emez okok adják sokaknak szájába
amaz igazán fontos — de nem méltányos —
szavakat, miszerint ilyen súlyos körülmények
között miképp lehet egy családnak — mely csu-
pán földmíveléssel foglalkozik — magát tisztés-
ségesen és becsülettel fentartani? . . . Azonban
az ilyen előre nem gondoló okoskodóktól azt
kérdem: miért adta Isten az embernek — mint
legtökélyetesebb teremtménynek — az ést;
miért a szabad akaratot; miért a sokaknál lát-
ható hosszú és egészséges életet?! Hogy az ést
parlagon hagyja heverni, mint a hasznavehetlen
földet; vagy hosszú életidejét a már korán meg-
szokott — a lelket és testet lassan felemészítő
— henyéssel töltse el; vagy szabad akarát
az isteni és emberi törvényekkel egyiránt ellen-
kező tettekre fordítsa?! De van népünknek egy
rosz szokása, mely ellenségévé teszi minden hasz-
nos újításnak. — Tessék csak megfigyelni munká-
közben s látva hogy valakit ódonszerűen vé-
gez, hiába magyarázza annak célszerűbb kivi-
telét, mert azt fogja rá mondani: az apám is
így szokta, én sem teszek másképp — Hogy
eme szavaimnak tisztább értelmet adjak, egy
példával világítom meg. — Van egy gazdaság,
melynek jövedelméből nemcsak megélni, közter-

heket kiegyenlíteni, a házhoz és gazdasághoz
szükséges eszközöket megszerezni, hanem félre
tenni is lehet. — De a gazda, mivel jó módja
van, a gazdasághoz minden eszközt pénzért vesz;
azon munkát, melyet családtagjaival maga is
elvégezhetne, mással teteti meg és pedig ismét
csak pénzért. — Az ilyen családapa nem tanítja
gyermekét munkásságra, szorgalomra és taka-
rékosságra s midőn a gyermekek felosztván a
birtokot s ez által csökkentvén annak jövedel-
mét, a kevesebből is munka nélkül, mindent
pénzért szerezve be s tetetve meg — azon elv-
ből indulva ki, az apám is így tette, én se te-
szek másképp — akarnak megélni, eljutnak a
tönkrementéshez s nem esuda, ha ilyen helyzet-
ben elhangzik ajkairól a panasz; sokan va-
gyunk, nagy a közteher, nem lehet elviselni az
életet! — Igen kedves barátom! szoktasd gyer-
mekedet minden szép és jóra, öntsd belé annak
idején a munkásságot, szorgalmat és takarékos-
ságot, neveld olyan férfivá, hogy az életter-
heknek bátran szemé közé nézzen, azokat győ-
zelemmel küzdhesse le.

A mint az egyes emberre, úgy áll ez a
társulatok, testületek és községek nézve is. —
Mert ha valamely társulat — testület — vagy
község lakosaiban nincs meg a munkásság, szor-
galom, szeretet, együtt érző szív, együtt gon-
dolkozó lélek: ott a jólétnek helyén nyomoruság,
a józan tanácsadás helyett panasz, szeretet hely-
lyett gyűlölet honol meg s juttatja a végve-
szedelembe azokat. — Azonban hála a gondvi-
selésnek, az előbbieket száma jóval túlhaladja az
utóbbiakét. — Vannak községek, melyekben,
mint testületben s annak egyes tagjaiban is
meg van a szorgalom, munkásság, az előrelátás
s így nemcsak jelenlegi helyzetét biztosítja, ha-
nem ingatlanul megrakja alapját a jövőnek is.
— Innen magyarázható az ki, hogy habár a
jövedelem mellett nagy a közteher, midőn ko-
pogtat a szerencsétlenség folytán vagyonától
megfosztott embertársunk, az ilyen család vagy
testület ajtaján kész a segedelem. — Innen van

az is, hogyha valamely jótékony célú, a jelen
és jövőben egyiránt hasznosnak bizonyuló in-
tézmeny létrehozatala pendittetik meg, szegény
és boldog tehetsége szerint megragadja az al-
kalmat ilyen helyen, csak hogy az léteztüljön. —
A vizsgálódó figyelmét számtalan példa lekötö
szélesebb körű utazásában. —

Éppen így testté válhatik a községek igye-
kezete folytán a közleményem fölé irt s már
sokak által hangoztatott eszme is. — Nagyon
jól tudom, miszerint voltak és vannak olyanok,
kik valamely többé kevésbé fontos eszme meg-
pendítésénél azt fogják mondani: minek az, azt
a földet másra kell elhasználni, sok időbe, fá-
radságba és pénzbe kerül; végre a rosz embe-
rek el is vonhatják vagy megsemmisíthetik? —
De hát van-e olyan dolog, melynek pártolói és
ellenségei ne volnának?! — Ezen okoskodók
nem látják be, hogy ama fél négyzet méter föld,
mely egy-egy fának szükségeltetik — mely kü-
lönben is az uthoz tartozik — sokkal többet hoz
bármely más azon darabka földből vett haszon-
nál. — A rosz emberek ellen pedig ottalmába
veszi ezen intézményt a törvény; mert ugyan
drága pénzért kell azután a megsemmisített fát
pótolni. —

Azonban lássuk ezen dolognak fontosságát.
— Ha körül nézünk háztartásunkban: egy da-
rab ruha, egy darab mesterileg készített butor,
mind mind a növényekre vezetnek vizsgálódá-
sunk folytán . . . Honnét vennénk tápszereink
ízletes és zamatos részét, ha gyümölcsünk nem
lenne, melyből gazdasszonyaink a szakácsmít-
vészet ügyességénél fogva oly sokféle nem ke-
vésbé fontos gyümölcs kivonatot birnak készí-
teni? — Fontossággal bir egészségi állapotunkra
is, a mennyiben levegőnk — mely életünk
fentartására elkerülhetlen — tisztává teszi. —
Azonban ki bírná mind előszámolni ama sok
körülményt, melyekben gyümölcsfáink hasz-
nunkra vannak. —

Czélserűségét nem igen kell bizonyítgatnom
azok előtt, kik a forró nyári napokon, nehéz

„Zalamegye“ tárcája.

A czéhláda.

— Karcolat. —

Irta: Dr. Jenvay Géza.

Ne tessék megjedni, nem holmi, régi világi czéhlá-
dáról lesz szó. Az én történetem ládája egészen modern
„alkotmány.“ Ez előtt, körülbelül tíz esztendeje szer-
kesztette egy becsületes, sümeghi asztalos mester s el-
merrten mondani, hogy: olyan munka, mely beválna még
remeknek is, ha ugyan, az iparszabadság korszakában
ez az antik szigorlati mód még mindig divatoznék.

Valóságos mesteremű, mely a régi jó időkben méltán
foglalhatott volna helyet a czéhládák tisztos sorában
s meg vagyok róla győződve, hogy — ha csak harmincz
évvel előbb kezdte volna is meg pályafutását, soha sem
jut a közönséges kofferok keserves sorsára, fogalma sem
lett volna a hordár urak durva bánásmódjáról, nem is-
merné a vasutasok kegyetlenkedéseit, melynek már
annyi ártatlan börtönd lón áldozatává s a melyből neki
is bőven volt része annak idejében.

Megvallom, akárhányszor felháborított ez a barba-
rismus, mit üzleti nyelven *málha kezelésnek* neveznek s
nem egyszer volt eszemben, hogy valami röpiratban,
vagy nyilttéri cikkben emelek szót a szegény kofferok
szánalmas sorsa érdekében, de hát mindig csak abban
maradt a dolog.

Tartottam attól, hogy ha az újságban hurezolom
meg a vasutas urakat, hát egyszerre halálos ellenségem
lesz valamennyi s mindannyi az én podgyászomon tölti
ki boszuját s szegény kofferom sorsa csak még keser-
vesebbre válik.

Pedig hát szenvedni, szenvedett már különben is
eleget.

Hazuról rázós paraszt szekér hordta minden esz-
tendőben a vasutra, hol — karvaly módjára — lesett

már rá a kerges tenyerű hordár had s kiméletlenül csi-
pelt a *mászáló ur* magas színe elé, aki azután ismét
ide oda vonszolta s utoljára pofon csapta csirizes pa-
macsca, valami numerust ragasztott az oldalára, azután
oda lökte a már megszámozott többi ládák közé, hon-
nét kemény targonczán vitték a pálya udvarba, míg
végre hosszas ide-oda dobálás után belódították szegényt
a vagonba, hogy csak úgy recsegett az oldalbordája.

Kisebb diákoromban akárhányszor könnyes szem-
mekkel néztem ezt a torturát s érzékeny lelkemnek
végtelenül fájt, hogy boldog, boldogtalan ily kegyetlen-
nül bánik ezzel a szegény ládával, mely diákleleten:
hosszu tizenkét esztendején át hűséges kísérőm volt
mindenkor.

Rajta keseregtem el a boldog vacatió elmulta fe-
letti bánatomat, benne rejtegettem minden titkomat s
azt a sok sült libát, sonkát, kalácsot s egyéb höní édes-
séget, mikkel az anyai szeretet pótolta a kosztos asz-
szonyom által néha-néha nagyon is szükre szabott va-
csorát.

Szerettem is ezt a feketére festett nagy faladát
ugy, mint — az édes szülői háztól távol — semmi mást,
de nagy becsben állt az otthon is, hol — hogy egyéb
közönséges kofferoktól megkülönböztethető legyen —
czéhláda néven ismerte az egész család.

Nagyon csalódnék azonban, ki azt hinné, hogy ez
a hangzatos titulus csak olyanféle czélnélküli rangfoko-
zat volt, mint teszem, ha az ember oda bidgveszi a
neve mellé a királyi tanácsosi czimet. Korán sem. A
czéhláda elnevezés nálunk nagyon is practicus jelentő-
séggel bír s ha évközben, vagy az iskolai év végén
annyit irtam haza, hogy holnap, vagy holnap után me-
gyek a czéhládámmal együtt, az utolsó kisbéres is tudta
már, hogy ilyenkor nem a parádés hintót kell az „ifur“
elé küldeni a vasutra, hanem a hosszú, saraglyás, pa-
raszt kocsi. Vagyis, más szóval, a czéhláda nevezet
annyit jelentett, hogy a nagy, diák koffert, ősi, bevett
szokás szerint, nem volt szabad ruganyos hintón szállítani.

Tudtam ezt nagyon jól magam is s éppen azért,
haza utazásom napját és körülményeit mindig levélben
szoktam megírni.

Tavaly azonban, mikor a fővárosi polytechnicum-
ban bevégeztem tanulmányaimat, az utolsó szigorlat
gondjai annyira igénybe vettek, hogy a levél írásra már
nem maradt idő.

Egyszerű táviratban tudattam tehát csak annyit,
hogy: „Holnap, azaz szerdán haza utazom a czéhládám-
mal együtt.“ —

A telegramm azután szerencsésen meg is érkezett
rendeltetési helyére s másnap, mikor leszálltam a szent-
iváni állomáson, a Gyuri kocsis plen parade — már
ott várakozott rám a — *hintóca!*

Megvallom, egy kissé meglepett ez a szokatlan
udvariasság; mert máskor, ha a czéhládával utaztam,
mindig csak a paraszt kocsi járta s most egyszerre fel-
vitte az Isten a dolgomat egész a batárig.

No de, ugy gondoltam, ez a *megtiszteltetés* már a
diplomaticus embert illeti s így a hatással, meg a pará-
dés kocsis vadonat új liberájával való tüntetést még
csak megtudtam magyarázni magamnak, hanem, hogy
mit kerestett ott még az a két hosszú ígás szekér, mit
szintén hazuról küldtek éretem, ez már sehogy sem
ment a fejembe.

Meg is interpelláltam rögtön az öreg Györgyöt,
kin nem ugy vettem észre, hogy most az egyszer ő
sincs tisztában a helyzettel.

— A nagyságos ur parancsolta így, kérem alás-
san, mert hát azt mondta, hogy *most már* az ifju nagy-
ságos ur is nagyobb bagázsával utazik, mint *eddig*.

— De hát várnak kivülem még valaki mást is?
— Azt már nem tudom, csókolom a kezét — szölt
az öreg cseléd olyan formán, mintha maga is restelné,
hogy nem adhat határozott választ a fetteft kérdésre.

Nem is bolygattam azután többet. Lelkemet egé-
szen más érzelmek töltötték be. Örömrépeső szívevel gon-
doltam a közeli viszontlátásra s mikor berobogtunk az

fáradtságos munkájuk közben, ebédjüket elköltendők s ellankadt testüket néhány percnyi nyugalom által felfrisítendők, esengve néznek körül, ha kinálkoznék egy fa közelben, melynek hűvös árnyában feltalálnák a pihenésre szánt helyet, hol jobban éreznék magukat, mint sok uri ember fényes palotájában. —

A mi ezen intézmény hasznát illeti, az megbecsülhetlen mind erkölcsileg, mind anyagilag. — Hol látja az ember, a mindenségnek eme porszeme, leginkább a mindenhatóan folyton működő teremtő erejét, mint a növények csudás fejlődésében? Ha vizsgáljuk valamely növénynek növekedését, nagyságát, színét, illatát, gyümölcsét, keresve azoknak egymással összefüggését s valamelyiknek titka szemünkbe ötlök: önkényt jut eszünkbe leborulni a végzetlen hatalmu mindenható előtt, imára nyitni ajkainkat s mély tisztelettel hálát és köszönetet mondani jószágáért, hogy oly nagyszertűen teremtetted a növényvilágot. — Látva azt, hogy a nagy és kicsiny, hasznos és haszontalan, egyszerű és pompás mily igen testvériesen megismernek egymás mellett, mintha csak azt mondanánk nekünk legtökéletesebb teremtményeknek: ti is így szeressétek egymást, megtanítanak felebarátaikat becsülni, szeretni és tisztelni. —

Ha már erkölcsileg ily nagy haszna van, miért ne volna anyagilag is a szóban forgó növények t. i. a gyümölcsfáknak. — Igaz, hogy nem olyan töke, mint a pénz, mely másnap már szaporodik, ha kölesön adják; sem nem olyan hamar hasznót hajtó, mint az állattenyésztés. — De a jövőbe helyezett dolgoktól nem kell, sőt nem lehet azt várni, hogy azonnal megfizessék a rájuk fordított időt, fáradságot és költséget. — Vannak községek — ámbár sajnálatos kell említenem, hogy hazánkban ilyenek kevesen léteznek — melyek községek utjait befásítva, abból évenként oly jövedelmet teremtenek, miszerint nemesek magukat látják el jó izletes gyümölccsel, hanem az állami adót is kiegyenlítik, melyeket különben vajmi nehezen tudnának előteremteni. — Mellesleg legyen szabad egy dologra kitérnem. — Nem olvassuk-e napoként a gyermekeink közt uralgó erköltselenséget? — Nem-e, lett már sok tudatlan pajkos gyermek szüleinek, szomszédoknak, sőt egész községnek tönkre juttatója a gyújtogatás által, melyet vagy tudatlanság vagy pajkosságból követett el? Az ilyenekért korholják elébb a szülőt, azután az iskolát. — De hát hova tegye gyermekét azon szegény szüle, ki életfenntartása s gyermekeiért napkeltétől nyugtáig kénytelen dolgozni s e mellett gyermekeit elhanyagolni? Ilyen állapotok mellett az a szegény népiskola nem tudja s nem is teheti meg nevelői és oktatói feladatát. — Ime ezen körülmény ujjal mutat holmi gyermekkerék s óvo-

édes szülői ház tágas udvarába, boldogságtól sugárzó arccsal repültem kedveseim ölelő karjaiba.

— Isten hozott kedves fiam! — szölt elfogultságtól rezgő hangon édes apám s melegen szorította meg mindkét kezével jobbjomat, miközben fürkészőleg hordta körül szemét, mintha még keresett, még várt volna valakit.

Szegény jó édes anyám, némán, szó nélkül borult a nyakamba, szászor, ezerszer össze vissza jéskölt, azután vállamra hajtotta fejét s hangos zokogásba tört ki. — Te rosz fiu! . . . Te rosz fiu! — szölt szemrehányólag s mégis oly sok szeretettől tanuskodó hangon. — Hát nem volt annyi bizalmad hozzánk, hogy előre megírtál volna mindent!?

— De hát hol van a menyasszony? — vágott közbe erőltetett mosolyal édes apám.

— No, csak ne csináljunk most már semmi féltetekóriát, folytatá azután, mikor észre vette, hogy nagy szemeket meresztet erre a fogós kérdésre.

— Nem értem édes apámat — akadozott számon a szó.

— Ugyan hagy el kérlek! — megtörtént, hát — jól van. Eleinte nagyon haragudtam rád, az igaz, de még első felindulásom közepett is becsültem benned azt a férfias bátorságot, melylyel őszintén tudtad velünk, hogy diplomával és családdal együtt jössz haza.

— Családdal? már most még kevésbé értem édes apámat.

— No, hát akkor olvasd magad, amit táviratoztál — s ezzel oda adta kezembe a telegramot, melyben szóról szóra ez volt: „Holnap azaz szerdán, haza utazom a családdal együtt.”

Mosolyogva dobtam félre a táviratot s egyszerre tisztában voltam mindennel.

A rendeki távirás kisasszony czeruzája botlott meg s a czehláda helyett családot talált írni a telegrammba.

Csak hogy ez egyszer Morseé szelleme nagyon rosz prófétának bizonyult, mert az igaz, hogy a czehláda még mindig meg van; de család az még most sincs, azaz hogy nekem van, hanem annak nincs, kitől ezt az egész históriát hallottam. —

dának nevezett nevelő s oktató intézetek teremtésére. — De hol vegye ama szegény nép ezekre a költséget? — Sok helyen segítenek ezen bajon a nemes emberbarátok. — De a hol ilyen nincs, teremteni kell alapot. — Ehez pedig igen jó alap az utak befásítása, melynek jogvedelméből erre is kerülne egy keves s így minden község megerősítés nélkül tudna anyagi jóléte mellett szép és nemes célokat kivinni.

A mi kiviteli módokat illeti, minden községnek viszonyaitól függ. — Léteznek olyanok melyek — ha foganatba veszik — egy-két, mások 4—5 év alatt érvényesíthetők csak. — Többé-kevésbé, minden község rendelkezik évenként költségvetésben holmi mellékes tőkével, melyet e célra felhasználhat. — Hogy egyebet ne emlitsék, ilyenek lehetnek a büntetésekből befolyt összegek, melyek sok helyen nem megvetendő mennyiségre ruognak. — A legtöbbnek pedig semmibe sem kerül. — Hisz ott vannak a községi faiskolák, melyekből nyerheti a fát, csupán a faiskola kezelőnek költségeit kell megtérítenie. — Azonban nem eléggé ajánlhatom figyelembe venni a talaj viszonyt, — nehogy a munka félig kárba vesszen. — Ugyanis nedves helyen inkább diszlik körte, szárazon pedig alma és diófa. — Más egyéb fajta gyümölcs fát nem is igen ajánlhatnék — ha csak valamely község közel nincs a városhoz, hol a hamarabb romlandó gyümölcs (cseresznye, barack stb.) jó piacra talál. — Egyébiránt a többi ezen dologra vonatkozó eljárásra utasítást ad a megyei szabályrendelet. —

Ezeket kívántam ezen hasznos munkára vonatkozólag a t. község-knek elmondani. — Belátásuktól és meggondolásuktól függ a lelket testbe öltöztetni. — Ha szívükön fekszik a jövő nemzedék jóléte, boldogsága, gondolkodjanak felette, tegyék sajátjuk az eszmét (minthogy egy község megyénkben már azt foganatba vette) — A kormány, ha terheket ró a polgárokra, iparkodik utat és módot nyújtani azok fedezésére. — Eljön az idő s úgy vélem nem késik soká, midőn ez eszme végrehajtása törvény által tétetik kötelességévé a községeknek. — De ha ez nem lenne is, társadalmunk, községeink jóléte kívánja, hogy az végrehajtsák. — Mindenki saját szerencséjének kovácsa. —

Németh György.

Nyílt felhívás

a hazai kaszinók és olvasókörök elnökeihez.

Általános a panasz a magyar szépirodalmi és tudományos könyvek csekély kelendőse felett és ez a panasz első sorban sújtja a hazai kaszinókat, olvasóköröket és más művelődési célból alakult társaságcsületeket, melyek hivatásukhoz képest a magyar nemzeti érdekeknek és így első sorban a magyar nemzeti irodalomnak ápolói és terjesztői lehetnének. Jól tudjuk ugyan, hogy nem egy magyar kaszinó pénzügyi állapotához mért áldozatkészséggel szavaz meg évenként, néha tetemes összegeket magyar könyvek vásárlására. De tény, hogy mintegy két ezer társas egylet közül hazánkban alig ötszáz van könyvtára és tény, hogy e könyvtárak között is igen sok egyszerűen kiscéljezett ajándékművekből avagy ügyes üzérkedők által terjesztett szenzációs fércregényekből és hitvány fordításokból áll; oly könyvtárak tehát, mely nemesek nem felel meg hivatásának, de gyakran a közizlést, sőt a közérkölséget is megmetéyezni képes.

A magyar Irók és Művészek Társasága tárgyalás alá vevén ezt a komoly kérdést, az alulírt bizottság által jelen nyílt felhívást intézi a hazai kaszinók és olvasókörök t. elnökségeihez, hogy figyelemmel a könyvtárak alapításának és kezelésének nagy fontosságára, emlékeztesse őket a hazai kaszinók nagy alapítójának, Széchenyinek céltára, ki nem, mint a magyar kaszinók jelentékeny részéről ma is elmondhatjuk, „politizáló mokraköröket vagy épen kártyabálangokat” akart teremteni ez intézménnyel, de a ki tudta, hogy jól vezetve és első sorban a közművelődés érdekeit szem előtt tartó társaságcsületek nemzeti létünknek erős oszlopaivá lehetnek. A művelt nyugateurópai nemzeteknél, az amerikai Egyesült államok nagy köztársaságában a hatalom alapját a művelt társadalom képezi és e műveltséget a jól szervezett és mindenütt feltalálható társaságcsületek és a nyilvános közkönyvtárak fejlesztik leginkább; öntudatosan és hathatós erővel egészítvén ki azt a népvéelő hatást, melyet nálunk még csak az iskola, az éretlen gyermekek érdekének szolgáló és a fejlődésre képes és munkabíró ifjak nagy zömét már cserben hagyó iskola végez.

Nincs rendkívüli eszközökre, nincs rendkívüli anyagi erőre szükség, hogy minden egyes kaszinó minél inkább megtegyen nemes feladatának és hogy a magyar társaságcsületek zöme a magyar művelt társadalom egyik központja és a közművelődés ügyének terjesztője legyen. Csak akarat szükséges, csak egypár izléssel és műveltséggel bíró egyén buzgalma. A Gaborieau, Ponsou du Terrail, Goudrecourt, Montepin Xavér, Boisgobey, Born féle s más becsülhetlen gyári regények helyett, melyek kaszinóink könyvtárában százával találhatók, ugyanannyi pénzzel kitűnő magyar szépirodalmi műveket és nagynevű külföldi irók magyar fordításait

lehetne beszerezni. A könyvkiadótól és magánosoktól koldult rendszeren értéktelen művek helyét csekélyebb számú, de becsesebb könyvek méltán pótolhatnák. Egy-egy encyclopediái mű, szótár, térkép, a Magyarország történelmére, földrajzára vonatkozó fő művek, a helyi monographiák, az önművelődés ez első s általános segédeszközei, szintén nem kerülnek sokba és egészen tudományos művek megszerzése különben sem tartozik a kaszinók feladatai közé. És mily más hatása lenne egy kis gondosan megválogatott könyvtárnak, habár egyelőre csak egy két száz darabból állana is, mint a mostan legnagyobb részt selejtes, sőt erkölcsrontó tartalmu könyvgyűjteményeknek! És mily hatása lenne később, ha a könyvtár megerősödve valóban komoly férfiaknak is segítségül szolgálhatna!

Lehetetlen, sőt az egyes helyi viszonyok ismerete nélkül igaztalan is volna, ha mi innen a központból általános jellegű tanácsokat akaránk adni a vidéki kaszinók könyvtárainak kezelésére és gyarapítására nézve. Nem is akarjuk. Mi csak arra kérjük önmagunkat, hogy ne hanyagolják el a kör könyvtárát, mint eddig hazánkban legtöbb helyen történt; igyekezzenek évről évre minél nagyobb összeget fordítani annak czéljaira és mindenek felett művelt tagtársainak véleményét meghallgatva ne bízzák a megrendeléseket többé kevésbé a véletlenre; különösen vegyék bírálat alá a regény fordításokat, melyek két évtized óta irodalmunkban valószínűleg szemétdombot képeznek, a melyben az igaz gyönyögyöt csak szakértő fedezheti fel. Ne feledjék önmagukat, hogy a társaságok könyvtárainak nemzeti missziója van; a legtöbb ifju innen nyeri a lelkesedést vagy a mérget és a legtöbb nő, a jövő nemzedék nevelői, a kaszinók regényeinek hatása szerint alkotja meg a társas élet hangulatát; ne feledjék, hogy a jövő nemzedék, mely a könyvek nagy hatásáról már tisztá fogalommal fog birni, Önöket teszi felelőssé vidékük műveltségének más állapotáért, és az önk működését fogják megbélyegezni, ha kaszinójukban ma esetleg kártyázás a fődolog és a kaszinói könyvtár értéktelen, vagy épen selejtes művekből áll.

Elérkezett az idő; nemzeti létünk jelen műveltségi toka megköveteli már tőlünk, hogy a magyar társaságcsületek szellemi niveauja a közönségesnél és megszokottnál magasabbra emeltesse. Elérkezett az az idő, hogy Önök, a vidéki társadalmi élet hivatásos vezetői, a közművelődést minél szélesebb körben terjeszteni igyekezzenek. Rendezzenek előadásokat, melyekből a magasabb műveltséggel még nem bíró ifjak és nők az emberiséget mozgó nagy eszméket és mindenek felett a magyar haza jelen állapotát megismerni és szeretni tanulják; gondoskodjanak arról, ha kell, népkönyvtárak felállítására, hogy a tanuló ifjuság és a közép is kedvelje meg az olvasást és alkossanak körükben pezsgő életet, mely elvonja a jobb sorsra méltó erőket a kártya és bor csábaitól s munkára buzdítsa az ifjakat, kik már már érteni kezdik, hogy a nemzetért és szépért élni a legtöbb boldogság. És mindenek felett rendezzenek be kis, de valóban becses magyar nemzeti könyvtárt és gondoskodjanak annak öntudatos fejlesztéséről, hogy legyen egy mag, melyből a társaságok óhajtott reformja kiindul.

Ezen csekély, de bizonynyal nem áldástalan feladat az, mely Önökre vár, hogy a társaságcsületek könyvtárainak reformja által fokozatonként városok és vidékek társaságcsületeinek újjalakítását is megkísértsék.

Magyar irók és könyvkiadók a mi bizottságunk tagjai. A mi felajánlásunk talán túlzott és nagyon önző. De nem habozunk azt nyilvánosságra hozni. Ügyünk egyuttal a nemzeté és tudjuk, hogy Önök is hasonlóan gondolkoznak; körük tagjainak legjelesebbjei átérzik teljesen, hogy: — nyelvében él a nemzet.

Legyenek azért, ismételve kérjük, gyámoltóink a magyar irodalom felvirágoztatása érdekében általunk megindított mozgalomban az által is, hogy jelen körlevélünk gyűlésükön tagjaik tudomására hozzák, vita alá hozassák, s az eredményt velünk (az Irók és Művészek társaságának helyiségében, Budapest, Nemzeti színház bérháza) közölve, velünk ez ügyben továbbra is érintkezésben maradjanak.

Maradtunk hazafias tisztelettel Bpester, 1887. A könyvvásárlást előmozdító bizottság és annak nevében

György Aladár,

elnök.

Jókai Mór,

tiszt. elnök.

Dolinay Gyula,

titkár.

A főgymnasiumokkal és főre iskolákkal egyenrangúknak tekintendő kereskedelmi és katonai tanintézetek és tanfolyamok megjelölése

tárgyában a m. kir. belügyminister f. é. 56,313 II. sz. a. a következő rendeletet intézte a vármegyei és városi törvényhatóságokhoz, közigazgatási bizottságokhoz és főispánokhoz, valamint a fumei kormányzóhoz.

A köztisztviselők minősítéséről szóló 1883. évi I. t. cz. végrehajtása tárgyában 1883. évi február hó 10-én 9,955 sz. a. kelt rendelet kapasan a vallás- és közoktatásügyi, valamint a honvédelmi minister urakkal egyetértőleg a következők kijelentését tartottam szükségesnek:

Az 1883. évi I. t. cz. több §-ában, jelesül a 6., 14., 15., 17., 18. §-okban, mikor a hivatali állásokhoz megkívántató qualificatiót vagy bizonyos szakvizsgák letehetéséhez való jogosultságot a középiskolai képzettség kimutatásához köti, a „középtanodákkal egyenrangú kereskedelmi iskolá”-ról, illetőleg „megfelelő katonai tanfolyam”-ról is említést teszem.

Ebből kifolyólag szükséges minden kétséget kizáró módon megállapítani azt, mely ilyenmü intézetek tekintendők a középiskolákkal egyenrangúknak?

Erre vonatkozólag a revezett minister urakkal létrejött megállapodás szerint kijelentem, hogy főgymnasiumokkal és főreiskolákkal a következő kereskedelmi és katonai tanintézetek és tanfolyamok tekintendők egyenrangúknak:

A kereskedelmi tanintézetek közül a budapesti, fiemei, kolozsvári, székesfehérvári, debreczeni, aradi, pozsonyi és soproni kereskedelmi akadémiák. — Továbbá az újvidéki, budapesti II. ker. községi, budapesti V. ker. községi, brassói állami, turóc-szent-mártoni állami, fogarasi állami, zalaegerszegi állami segélyezett községi, pancsovai állami segélyezett községi, szegedi községi és a miskolci társulati közép kereskedelmi iskolák. Végül a Wiesner-féle közép-kereskedelmi iskola Temesvárott, a Róser-féle közép-kereskedelmi iskola Budapesten, a Porges-féle közép-kereskedelmi iskola Pécsen.

A katonai tanintézetek közül az 1883. évi XXXIV. t. cz. alapján a m. kir. honvédségi Ludovika-akadémiában felállított tényleges állománybeli tisztképző tanfolyam, valamint az ugyanott az 1884-ik évig fennállott régi rendszerű általános tisztképző tanfolyam,

a cs. és kir. katonai akadémiák,
a cs. és kir. katonai főreáliskolák,
a cs. és kir. gyalogsági, lovassági, tüzérségi, hadmérnöki és utázhadapród iskolák.

Vége a fennállott cs. és kir. katonai intézetek közül: a katonai akadémiák (bécsújhegyi katonai akadémia, a régi szervezet szerint, tüzér-akadémia és hadmérnöki akadémia), katonai collegium, katonai technikai iskolák, hadapród-intézetek, tüzér-hadmérnöki, utász iskola-század, hadapród-század, utásziskola.

Továbbá algyenasiakkal vagy alreáliskolákkal egyenrangúknak tekintendők: a fennállott cs. és kir. katonai alreáliskolák, valamint a fennállott cs. és kir. gyalogsági és lovassági iskola-századok.

Ellenben a szabadságot állományú honvédtiszt vizsga letétele és a honvéd-kezelőtiszt tanfolyam végzése — ha azokat az 1883. évi I. törvényekben megjelölt más polgári iskola, vagy megfelelő katonai tanintézet bevégezése meg nem előzte, — az 1883. évi I. törvények fentebb idézett szakaszaiban követelt minősültséget nem adja meg.

Végül megjegyeztük, hogy a katonai árvaház tanulmányilag a felső népiskola II., vagy a polgári iskola II. osztályának tekel meg.

Naptárak az 1888-dik szökö évre.

A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet által kiadottak be szerkesztésüknek a következő, közkeveltségben részesülő, csinosan kiállított és nagy gondal szerkesztett 1888-ik évi naptárak. Valamennyi a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar kir. miniszteriumban összeállított, a legújabb adatok nyomán szerkesztett országos vásárokat kimutatásával van ellátva.

István bácsi naptára vagyis családi házigazdának és gazdaszomszónak, nevelőknek, helysegi előjáróknak, iparosoknak és földmivelőknak való képes kalendárium 1888-dik szökö évre. Alapító Majer István. Szerkesztő Köhalmi Künstein József tanár. Közleményekkel Bakay vándor, Nyuassy Antal, Horváth Loltán, Somogyi Gyula, Kovács Márton, Gy. Csepregy Károly, Sztraka József, Vida János stb. töl. XXXIII. évfolyam. Számos képkel. Tartalma: I. Az erkölcsi világ, II. Gazdák és gazdaszomszók naptára. III. Nevelők naptára. IV. Történetek. V. István bácsi a házban és a nagyvilágban. VI. Művészet és műipar. VII. Irétek mezeje. Ára füzve — 50 kr.

Protestáns új képes naptár 1888-dik szökö évre. Szerkesztette Dúzs Sándor tanár, Binari Kálmán, Margócsy József, stb. közreműködésével. XXXIV. évfolyam. képkel. s a protestáns egyházi és iskolai tisztviselőknak. Ára füzve — 50 kr.

Falusi gazda naptára 1888-dik szökö évre. A magyar gazdák, kertészek, felkésztek és tanítók számára. 10bb szakember közreműködésével szerkesztette Sporzon Pál, a „Gyakorlati mezőgazda” szerkesztője. XXIV évfolyam. Számos ábrával ellátva. Ára füzve 80 kr.

Borászati naptár 1888-dik szökö évre. Szakemberek közreműködésével szerkesztte Dr. Nyáry Ferenc tanár. XV. évfolyam. Tartalma: I. Természettudományi rész. II. Szőlészeti rész. III. Borászati rész. IV. Kertészeti rész V. Mulattató rész. Borkorcsolyák Sok ábrával. Ára füzve — 80 kr.

A magyar nők hazi naptára 1888-dik szökö évre. Szerkesztte K. Beniczky Irma XX évfolyam. A szövegbe nyomott sok képpel, s a háztartáshoz szükséges naplói jegyzetekkel ellátva. Ára füzve — 60 kr.

Szekely egyleti képes naptár az 1888-dik szökö évre. Szerkesztő bizottság: Bochner Károly, Buzogány Áron, Deák Farkas, Kovács Ferenc, Nagy Gábor, Szász Károly, Szigligeti Sándor, Turóczi Adolf. VII. évfolyam. Számos a szöveg közé nyomott képpel. Ára füzve — 25 kr.

Honvéd naptár az 1888-dik szökö évre. (Együttal katonai naptár.) A magyar nép számára. Szerkesztte Áldor Imre. XXI. évfolyam. Képpel. Ára füzve — 60 kr.

Liderez naptár 1888-dik szökö évre. XXVII évfolyam. Számos nagyobb és a szöveg közé nyomott kisebb képpel. Ára füzve — 60 kr.

A magyar nép naptára 1888-dik szökö évre. Képes kalendárium sokféle hasznos és mulattató olvasmányjal ellátva. Szerkesztte ifj. Tatar Péter XXXIII. évfolyam. Ára füzve — 25 kr.

Uj fal naptár 1888-dik szökö évre. Egy egész iv. Ára — 20 kr.

Hivatalos rovat.

Zala Egerszeg rend. tan. város tanácsa, mint I-ső fokú iparhatóság által közhírré tétetik, hogy az 1884 évi XVII. t. cz. értelmében Zala-Egerszeg rend. tan. városát területe a képzéshez kötött iparosoknak 1888-ik évre elkészített névjegyzéke az 1887 évi október hó 31-től egész 1887 évi november hó 10-ig a város háza tanácstermében közszemlére kitétetett s mindenki által betekinthető s ugyan ezen időtartam alatt ellene a felszólalások megtehetőek.

Zala-Egerszeg 1887 október hó 29-én.

Kovács Károly s. k.
polgármester.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Közgazgatási bejarás. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium Eitner Sándor országgyűlési képviselőnek folyamodása folytán a magyar nyugati vasut Boba-jánosházai állomásból kiinduló és Sümegig kiépíteni tervezett helyi érdekű vasutnak közgazgatási bejarását Lakatos Aladár miniszteri titkárvetése alatt elrendelte s annak határidejéül f. hó 9-ét tűzte ki. Összejövetele hely a jánosházai községhez. —

Ügyvédi irodát nyitott Varsdy Károly országgyűlési képviselő, volt Szombathely városi polgármester Budapesten. Lakása IV. k. Muzeum körut 21. szám.

Köszönetnyilvánítás. Dr. Rosenberg Sándorné Bécsből 5 frtot, özv. Steiner Mari Budapestről 5 frtot, Kohn Paula k. a. Gráczból 2 frtot voltak szivek a zalaegerszegi kenyéregylet részére adományozni, melyért köszönetét fejezi ki az egylet elnöksége.

Pótvasár. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszterium megengedte, hogy *Bellatinczon* a f. hó 5-ére eső országos vásár kivételesen f. hó 7-én tartassék meg.

Regélő megváltás. Mint értesülünk, Alsó-Lendva, valamint Veszprém városok kegyuraságaiktól a regélőjogot szintén meg akarják vásárolni s mindkét város megkereste városunk hatóságát, hogy a megvétel ügyében követendő eljárásra nézve maguknak a szükséges tájékoztatást megszerezhessék. A városi hatóság a kellő információt az illető városoknak ez ügyben készséggel megadta.

Tanítói járásköri közgyűlés. A zalamegyei általános tanítói testület sümegi járásköre őszi közgyűlése f. hó 12-én tartja Sümeghen.

A közigazgatási bizottság november havi ülése f. hó 8-án tartatik a nagymegyebáz gyűlés termében.

A nagy kanizsai iskolaszék f. hó 2-án tartott ülésében a Weber Antal lemondása folytán megürült segédtanítói állásra Szabó Lajos szepetneki segédtanítót választotta meg.

Pécsi kiállítás. Az 1888-ik évi pécsi általános ipar-, termény- és állatkiállítás Pécs sz. kir. város és Baranyamegye törvényhatóságának pártfogása alatt Pécsen augusztus hó 12-től számítandó 4 héten át vagyis 1888. szept. hó 9-ig tart. Az egyes időszak kiállítások ideje külön szabályzatok által határozatik meg. Kiállítandók: a) Baranyamegyéből minden mezőgazdasági, borászati, erdészeti, bányászati és egyéb őstermelési termény, valamint állatok. b) Külföldről az a) pont alatt felsorolt termények csak annyiban, a mennyiben azok Magyarországon csak igen gyéren vagy épen nem fordulnak elő. c) Kézmű- és gyárpáncikkék Baranya-Somogy- és Tolnamegyék, vagyis a pécsi kereskedelmi és iparkamara egész területéről. d) Magyarország egyéb megyéiből olyan iparcikkék, melyek az 1881. évi XLIV. t. c. alapján állami kedvezményekben részesülő gyárakban állítattak elő. e) A Királyhágon túl levő megyékből fonó-, szövő- és bőripari cikkek. f) Háziipari cikkek Magyarország minden vidékéről. g) Uj találmányú iparcikkék, új szerkezetű ipari munkagépek és szerzemények Magyarország minden vidékéről és a külföldről is. h) Művészeti és régészeti tárgyak Magyarország egész területéről. i) Pécs-Baranya tanügyi állapotát feltüntető tárgyak. A kiállításra vonatkozó levelezések „a pécsi kiállítás végrehajtó bizottságához” intézendők. Kiállítási bejelentések a végrehajtó bizottsághoz intézendők és pedig 1887. évi december hó 15-ig. A kellő időben bejelentett és elfogadott tárgyak legkésőbb 1888. évi július hó 20-ig bérmentve küldendők be a kiállítási végrehajtó bizottsághoz. A kiállítók térdíj fejében fizetnek: a kiállításra rendelt termékekben, csarnokokban és szobákban: I. a) a közepén levő térésgy minden \square métere után 4 frt. b) fal mellett egy folyó méterért $\frac{1}{2}$ m. magasságig 2 frt. c) ugyanaz $\frac{1}{2}$ méter-nél magasabb, a 2 frton felül még 1 frt. II. Folyósokon 1 folyó méter után. a) $\frac{1}{2}$ méter magasságig 1 frt. b) ennél magasabb, még 50 kr. III. A felfedezett épületekben \square méter 2 frt. IV. A szabad téren \square méter 1 frt. V. A kiállítók által felállítandó külön praxillanok által elfoglalt tér minden \square m. után 2 frt. A kiállított tárgyak csoportok szerint szakfériakból alakítandó bíráló bizottságok által bíráltatnak meg és a jeles készítmények kiállítói kitüntetésben (érmek, okmányok) részesülnek. A kitüntetések természetűe és száma a kiállítási nagy bizottság által állapittatik meg.

A test অপólas és tisztartás az egészség egyik főkölléke. E célra legalkalmasabb a Brázay-féle valódi sóborszesz, melyet a fővárosban ily célra majd minden házban használnak. E sóborszesz a legjobb fejmosó szer, mert erősíti a fejidegeket és eltávolítja a korpát. Száj- és fogtisztító szerül is nagyon használják; mert a fogakat kitünően tisztítja, a foghúst erősíti s a szájjárat megszünteti. Pórsenek és lábizzadás ellen pedig épen hatásos. E kitünő házi szer minden nagyobb fűszerkereskedésben és gyógyszerházban kapható.

Tolvajlások. Egy sőtöri ember legutóbb Nagy-Kanizsára ment, hol néhány sőtöri lakós megbizásából bevásárlásokat végezett. Ennek megtörténte után bement az ottani „Magyar Király” szállóba s ott ruháját s egytársát lerakva, nyugalomra dőlt s elaludt. Alvás közben valami jómadár kabátját fölmetszette s annak belső zsebében levő, 80 frt készpénzt tartalmazó erszényét ellopta. — Egy másik, már jóval jelentéktelenebb tolvajlásnak Zsubory, nagykanizsai kir. aljárásbíró ludjai estek martalékul. A legutóbbi éjek egyikén valami Szent-Márton napját érező lud-éhes tolvaj Zs-lakásának udvarába hatolt s a katócukban gondatlanul pihenő ludakat oly ügyesen elemelte, hogy még csak zajt sem hallott senki az udvarban. A nyomozás mindkét esetre nézve folyamatban van.

Uj könyvek. A *Franklin-Társulat* kiadásában Budapestben, újabban megjelentek: *Olcsó könyvtár.* Szerkesztte Gyulai Pál. *Odhu vígasza.* Éjszaki földi regény a XI. századból. Irta Dahn Felix. Németből fordította gróf Csáky Albinné, gróf Bolza Anna. Füzve 80 kr. *Vidal Adrian.* Regény. Irta Norris W. E. Angolból fordította Sz. E. Füzve 1 frt 20 kr. *Deák Ferenc emlékezete.* Csengery Antaltól. Elmondott Deák Ferencnek a magyar tudományos akadémia által 1887. január 28-án tartott emlékünnepe. Füzve 30 kr. *Aphrodite.* Egy görög művész regénye. Irta Eckstein Ernő. Németből fordította Sasváry Ármán. Füzve 40 kr. *Szerb népdalok és hősegek.* Az eredetiből fordította Székács József. Második javított kiadás. Füzve 50 kr. *Bátori Mária.* Szomorú történet öt szakaszokban. Irta Dugonics András. Harmadik kiadás. Bevezetéssel Heinrich Gusztáv-

tól. Füzve 60 kr. *Gróf Hofmannsegg utazása.* Magyarországon 1793—1794-ben. Németből fordította és bevezette Berkeszi István. Füzve 30 kr. *Severo Torelli.* Dráma öt felvonásban. Irta Coppée Ferencz. Franciaából fordította Csiky Gergely. Füzve 30 kr. *Clermont* vagy *a művész neje.* Színmű két felvonásban. Irta Scribe és Vander-Burch. Franciaából fordította Csiky Gergely. Füzve 30 kr. *Pázmány Péter.* Irta Pulszky Ágost. Füzve 20 kr. *Fenn az ernyő nincsen kas.* A gróf Teleky-féle alapítványból száz arany pályadíjjal jutalmazott eredeti vígjáték három felvonásban. Irta Szigligeti Ede. Füzve 30 kr.

Vasuti menetrend. Szent-Ivánról *Nagy-Kanizsa* felé indul a vonat 12 óra 32 perczkor délután, 8 óra 55 perczkor este, 2 óra 45 perczkor éjjel. *Szombathely* felé indul 8 óra 28 perczkor reggel, 3 óra 32 perczkor délután és 1 óra 48 perczkor éjjel.

Halottkemi jelentés.

Z. Egerszeg rend. tan. város területén ez évi október hó 1-től november hó 1-éig elhaltak:

- 1) Valter János, 7 hónapos rk. nehézkör;
- 2) Györe Babi, 64 éves rk. napszamos, bélhártyalob;
- 3) Hagymási Gyula, 1 éves rk. heveny hörghurüt;
- 4) Mórtez Teréz, 6 éves rk. kanyaró;
- 5) Tót János, 53 éves rk. földműves, derme;
- 6) Miklós Ferencné, 70 éves rk. szolgáló neje, végegyengülés;
- 7) ifj. Pirity János, 21 éves, rk. kovács, öngyilkosság;
- 8) Hajdu Ferenc, 11 éves rk. kanyaró;
- 9) Gergő Ferenc, 52 éves rk. napszamos, veselob;
- 10) Szigeti Tszka, 3 hetes rk. heveny béllhurüt;
- 11) Horváth Istvánné, 27 éves rk. őrmester neje, tüdőgümőkör;
- 12) Cziráky Ferkó, 1 éves rk. tüdőhurüt;
- 13) Vörös Ferenc, 2 éves rk. heveny hörghurüt;
- 14) Borzics Anna, 8 hónapos rk. heveny hörghurüt;
- 15) Mattesdorfer Ernő, 3 éves rk. torokgyík;
- 16) Horvát Viktor, 17 éves rk. szájjártó, tüdőgümőkör;
- 17) Cziráki Mária, 2 hónapos rk. heveny béllhurüt folytán.

Z. Egerszeg, 1887. november 1-én.
Dr. Graner Adolf
v. orvos.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos:

UDVARDY IGNÁC

Főmunkatárs: Szalay Sándor.

1906. sz. tk. 1887.

Árverési hirdetemény.

A sümegi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Árvay Lajos* m. t. főügyész zalaegerszegi lakós által képviselt m. kir. államkincstár végrehajtónak *Bodai István* huszónyahegyi lakós végrehajtást szenvedő elleni 36 frt 55 kr tölke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sümegi kir. járásbírósg területén levő, Szentgrótváros határában fekvő, szentgrótvárosi 279. számú telekkönyvben \dagger 1734. hrsz. alatt *Bodai István* tulajdonául felvett ingatlanra 510 frtban, továbbá az ugyanezen telekkönyvben \dagger 1375 hrszám alatt szintén annak tulajdonául felvett ingatlanra 76 frtban, végül a szintén azon telekkönyvben \dagger 1378 hrszám alatt ugyanannak tulajdonául felvett ingatlanra 874 frtban ezenel megállapított kiállítási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi november hó 23-ik napján délelőtti 9 órakor Szentgrótvároson a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállítási áron alól is eladatni fog. —

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 51 frtot, illetőleg 7 frt 60 kr és 87 frt 40 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 24 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. —

A kir. járásbírósg telekkönyvi hatósága Sümegen 1887. évi augusztus hó 12-ik napján.

SOMOGYI s. k. kir. jbiró.

Hirdetemény.

A Balaton-magyarodi urodalomhoz tartozó vendégfogadó s a lesvári koresma 1888 évi april hó 24-ikétől három egymásután következő évekre hasznóberbe kiadandók. A jelentkezők, a kik f. é. december hó 15-ikéig fogadtatnak el, alulirotnál (B.-Magyarodon u. p. Kis-Komárom Zala megye) vehetnek tudósítást.

Hübsch Károly

intéző.

